

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Sžf/34/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1015200345                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.11.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Morava             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1015200345.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W4 s.r.o., Blagoevova 9, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou OLEXOVÁ VASILISIN s.r.o., JUDr. Marcel Vasilišin, LL.M., Dunajská 18, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/551918/2014/5060 zo dňa 16.12.2014, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S/47/2015 zo dňa 17.03.2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S/47/2015 zo dňa 17. marca 2015 p o t v r d z u j e.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za podanie urobené elektronickými prostriedkami zaručeným elektronickým podpisom vo výške 10,- €, podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Napadnuté uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby ho odvolací súd zrušil. Namietal, že podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch je predmetný poplatok vyberaný za vyhotovenie rovnopisu pre súd a pre účastníkov. Ustanovenia § 2 ods. 7 Spravovacieho poriadku a kancelárskeho poriadku pre súdy (vyhláška MS SR č. 543/2005 Z.z.) ako aj § 42 ods. 3 O.s.p. zreteľne rozlišujú rovnopisy a kópie podania. Podľa tohto ustanovenia, ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Žiadne ustanovenie neukladalo súdu povinnosť vyhotovovať rovnopisy a keďže súd ako orgán verejnej moci má podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR postupovať len v rozsahu a spôsobom aký ustanoví zákon, nemôže konať mimo tento rozsah a najmä nie za takéto konanie mimo zákonný rozsah uložiť podľa § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch súdny poplatok (poplatok sa vyberá za úkon). Ďalej žalobca uviedol, že podanie - žaloba bola riadne doplnená originálom v potrebnom počte vyhotovení ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia a teda nebolo potrebné vyhotovovať žiadne kópie (ani rovnopisy). Výberom súdneho poplatku za elektronické podania by sa tieto stali nákladnejšie ako

písomné podania poštou (nepočítajúc ešte náklady na zabezpečenie a prolongácie elektronického podpisu), čo pri viacerých podaniach tvorí neúnosný zásah do práv podávajúceho.

Keďže Krajský súd nemienil odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka vyhovieť, bola vec predložená dňa 11.06.2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie, v rozsahu napadnutom odvolaním (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch, Za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis, a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona za každú stranu 0,10 € najmenej 10,- € za podanie, ktoré je návrhom na začatie konania s prílohami, najmenej 3,- € za ostatné podania s prílohami.

Zo spisu vyplýva, že žalobca podal na krajský súd dňa 02. marca 2015 návrh na začatie konania - žalobu a to v elektronickej podobe podpísanú zaručeným elektronickým podpisom.

Napadnutým uznesením krajský súd uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť súdny poplatok vo výške 10,- € za podanie (vyhotovenie rovnopisov žaloby) urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa vyššie citovanej položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch.

Tvrdenie žalobcu, že krajský súd vyhotovil kópie rovnopisov podania v zmysle § 42 ods. 3 veta tretia O.s.p. na trovy žalobcu nie je pravdivé. Krajský súd neuložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy za vyhotovenie kópií rovnopisov podania podľa § 42 ods. 3 veta tretia O.s.p., uložil mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov žaloby -podania urobeného elektronickými prostriedkami podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Taktiež nemôže najvyšší súd súhlasiť s názorom žalobcu, že krajský súd prekročil rozsah zákona, keď vyhotovil rovnopisy podania. Ako už bolo vyššie uvedené, krajský súd neuložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy za vyhotovenie kópií rovnopisov, ale uložil mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov žaloby urobenú elektronickými prostriedkami podpísanú zaručeným elektronickým podpisom podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Skutočnosť, že žaloba bola následne zo strany žalobcu doplnená originálom v potrebnom počte vyhotovení nemá vplyv na zákonnú povinnosť žalobcu zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov podania urobeného elektronickými prostriedkami podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Táto poplatková povinnosť vzniká zo zákona dňom urobenia takéhoto podania v elektronickej podobe. Pokiaľ ide o argumenty žalobcu, že takéto elektronické podania by sa stali nákladnejšie, najvyšší súd zdôrazňuje, že práve toto bol účel zákonodarcu, pretože elektronické podania sú nákladnejšie z hľadiska ich technického spracovania zo strany súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že uloženie poplatkovej povinnosti žalobcovi bolo v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.